

Lausunto ympäristöministeriön ehdotuksesta hallituksen esitysluonnokseksi uudeksi kaavoitus- ja rakentamislaki

208/03.00.00/2021

Maakuntahallitus 22.11.2021 § 193

Ympäristöministeriö pyytää 7.12.2021 mennessä lausuntoja luonnoksesta hallituksen esitykseksi, joka koskee uutta kaavoitus- ja rakentamislakia. Uudella kaavoitus- ja rakentamislalla on tarkoitus korvata voimassa oleva maankäyttö- ja rakennuslaki. Lausuntopyyntö koskee myös samassa yhteydessä esitetyjä muutoksia eräisiin muihin lakeihin. Lausuntopyyntöaineisto on luettavissa lausuntopalvelu-verkkosivuilla linkistä: <https://lausuntopalvelu.fi/FI/Proposal/Participation?proposalId=17b78d7d-ad1b-41fb-8b5b-a9e7e0c798fd>

Esityksen päätavoitteita ovat hallitusohjelman mukaisesti hiilineutraali yhteiskunta, luonnon monimuotoisuuden vahvistaminen sekä rakentamisen laadun parantaminen ja digitalisaation edistäminen. Tavoitteena on lisäksi muun muassa edistää kaavaprosessin sujuvuutta, vahvistaa kuntien maapolitiikkaa, parantaa ihmisten osallistumismahdollisuuksia, edistää rakentamisen luvissa ja ilmoituksissa yhden luukun periaatetta ja sähköistä asiointia sekä luoda rakennetun ympäristön valtakunnallinen digitaalinen rekisteri ja tietoaalusta, joihin maankäyttöä ja rakentamista koskevat päätökset ja prosessit tukeutuvat.

Alueidenkäytön suunnittelujärjestelmän merkittävimmät muutokset koskisivat maakuntakaavan sisältöä ja suhdetta muuhun suunnitteluun sekä kaupunkiseutusunnitelman laatimispakkoa suurimmille kaupunkiseuduille.

Esityksessä ehdotetaan, että maakuntakaavan rooli olisi muuta suunnittelua ohjaavana kaavana nykyistä rajatumpi. Esityksen mukaan maakuntakaavassa olisi esitettävä kehittämisen periaatteet koskien maakunnan aluerakennetta, valtakunnallista ja maakunnallista liikennejärjestelmää ja -verkkoa sekä maakunnan viherrakennetta. Maakuntakaavassa voitaisiin kuitenkin myös esittää muita maakunnan kehittämisen kannalta tarpeellisia asioita, mutta nämä muut teemat eivät saisi oikeusvaikutusta. Maakuntakaavassa korostuisi suunnittelun yleispiirteisyys ja kaikkia mainittuja asioita käsiteltäisiin vain siten kuin valtakunnallisten tai maakunnallisten tavoitteiden kannalta on tarpeellista. Ehdotetuilla muutoksilla pyrittäisiin yksinkertaistamaan alueidenkäytön suunnittelujärjestelmää ja edistämään kaavaprosessin sujuvuutta. Muutos voimassa olevaan sääntelyyn olisi huomattava. Nykyisin maakuntakaava on kokonaisuudessaan ohjeena muulle suunnittelulle ja viranomaistoiminnalle, erityisesti kunnan kaavoitukselle.

Lakiuudistuksen valmistelun aikana käydyissä keskusteluissa on ollut esillä myös maakuntakaavaa koskeva vaihtoehtoinen malli. Vaihtoehtoisen mallin oleellisin ero lakiehdotukseen olisi se, että maakuntakaavan oikeusvaikutuksia ei rajattaisi laissa vaan maakuntakaava olisi nykyiseen tapaan kokonaisuudessaan oikeusvaikutteinen. Vaihtoehtoinen malli olisi oikeusvaikutusten osalta pääosin nykyisen lain kaltainen, mutta malli ei kuitenkaan sisältäisi nykyisen lain mukaista maakuntakaavan toteuttamisen edistämisvelvoitetta. Vaihtoehtoisen mallin mukaan maakuntakaavassa esitettävistä asioista kuitenkin rajattaisiin laissa nimenomaisesti pois yksittäisen kunnan yhdyskuntarakenne.

Kuntaliitto, C 21 -kaupungit ja maakuntaliitot ovat esittäneet lokakuun aikana julkilausumissaan, että lainvalmistelu on keskeytettävä.

Lisätietoja: aluesuunnittelupäällikkö Jenni Oksanen, p. 040 628 2788, sp. etunimi.sukunimi@esavo.fi

Maakuntajohtajan päätösehdotus:

Maakuntahallitus päättää antaa seuraavansisältöisen lausunnon:

Lakiluonnoksen kokonaisuuteen liittyy merkittäviä muutoksia myös kuntien tehtäviin. Tässä lausunnossa Etelä-Savon maakuntaliitolla pääpaino kuitenkin on maakuntakaavoitukseen esitetyissä muutoksissa. Kuntien osalta esimerkiksi Kuntaliitto on nostanut kattavasti esiin merkittäviä kriittisiä huomioita.

Etelä-Savon maakuntahallitus toteaa, että laille asetetuista, ja sinällään kannatettavista, tavoitteista huolimatta, kaavoitus- ja rakentamislain valmistelu tulee keskeyttää, koska:

- esitetyllä uudistuksella ei saavuteta hallitusohjelmassa asetettuja tavoitteita,
- esitetyle uudistukselle ei ole valmistelussa saatu yhteistä poliittista hyväksyntää,
- esitetyllä uudistuksella ei sujuvoiteta kaavaprosesseja eikä vähennetä byrokratiaa,
- Esitetyllä uudistuksella lisätään valtion toimivaltaa ja valvontaa alueidenkäytön kysymyksissä, mutta kavennetaan suunnittelumahdollisuuksia heikentämällä merkittävästi kuntien ja kuntayhtymien demokraattiselta pohjalta tapahtuvaa suunnittelua,
- esitetty uudistus tuo uusia tai entistä raskaampia menettelyitä, laajempia selvitysvelvoitteita sekä merkittävää lisäresursointitarvetta kuntakentälle,
- nykyistä maankäyttö- ja rakennuslakia kehittämällä on mahdollista saavuttaa uudistukselle asetetut tavoitteet, ylikunnallista suunnittelua heikentävän kokonaisuudistuksen sijaan.

PERUSTELUT

Alue- ja yhdyskuntarakenne

Lakiluonnoksessa aluerakenne saa uuden, erittäin kapean määritelmän. Sen ulkopuolelle on rajattu muun muassa keskusten ulkopuoliset energia-, teollisuus-, puolustusvoimien toimintojen ja kaivostuotannon alueet. Lakiluonnoksen aineistoista ei pitkästä valmistelusta huolimatta selviä, mitä tällainen aluerakenteen määritelmä tarkoittaisi käytännössä maakuntakaavasuunnittelussa. On selvä puute, että lakivalmistelussa ei ole muodostettu edes yleispiirteistä esimerkkiä siitä, miltä uusi maakuntakaava voisi näyttää, ja miten se ohjaisi maankäyttöä.

Eri kaavatasoilla käsiteltävien sisältöjen rajaaminen alue- ja yhdyskuntarakenteen käsitteiden uudella määrittelyllä on keinotekoinen ja se haittaa laissa kaavoitukselle asetettujen ilmasto- ja kestävyystavoitteiden toteutumista. Lakiluonnoksen mukaan maakuntakaavassa ei käsiteltäisi yksittäisen kunnan yhdyskuntarakennetta. Kuitenkin yhtenäisellä toiminnallisella alueella, erityisesti kaupunkiseudulla, on yhdyskuntarakenteessa aluekokonaisuuksia ja -verkostoja, joilla on kokonaisuutena maakunnallista merkitystä. Aluerakennetta kokonaisvaltaisesti suunniteltaessa on välttämätöntä määritellä aluerakenteen elementtien yhdyskuntarakenteellisia periaatteita ja ominaisuuksia. Jo ilmastotavoitteidenkin näkökulmasta tulee maakuntakaavassa suunnitella ja tunnistaa yhdyskuntarakenteessa muun muassa kasvun painopisteet, kaupan ja työpaikkojen keskittymät sekä tuotannon ja logistiikan alueet, joilla on vaikutuksia liikennejärjestelmän toimivuus-, kestävyys- ja saavutettavuus tavoitteisiin. Näiden arviointi kuntakohtaisesti ei ole mahdollista aidosti sijaintivaihtoehtoja vertaillen.

On huomion arvoista, että esimerkiksi tuulivoimarakentamisen, puolustusvoimien toimintojen, kaivos- ja teollisuustoiminnan vaikutukset ovat pääsääntöisesti vähintään seudullisia. Niiden edellyttämä infra (liikenne, energiansiirto, vesihuolto) tulisi uuden lain mukaan osoittaa maakuntakaavassa, mutta varsinaisia tuotannollisia alueita ei. Jatkossa siis maakuntakaavalla ohjattaisiin kriittistä infraa, ilman todellista vaikutusta tuotannon sijoittumiseen. Tuulivoimalla ja sähkönsiirtoverkolla on sekä maakunnallista että valtakunnallista merkitystä myös kestävä energiantuotannon turvaamisessa ja globaalien ympäristökysymysten myötä tarve kokonaisvaltaiselle, ylikunnalliselle maankäytön suunnittelulle on vain kasvanut.

Etelä-Savon maakuntaliitto myös katsoo, että laissa esitetyt maakuntakaavan laadulliset vaatimukset ovat kohtuuttomat suhteessa niihin rajallisiin teemoihin, joita maakuntakaavalla olisi jatkossa mahdollista ohjata. Esimerkiksi luonnonvarojen kestävä käyttö ja kiertotaloutta koskevasta laadullista vaatimusta ei voida maakuntakaavan rajoitetuilla oikeusvaikutteisilla teemoilla millään tavoin varmistaa. Sama koskee vaatimusta siitä, että maakuntakaavan tulisi varmistaa maakunnan elinkeinojen ja elinkeinorakenteen kehittämisen ja uusiutumisen kannalta suotuisia edellytyksiä.

Vaihtoehtoinen maakuntakaavamalli jatkovalmistelun lähtökohdaksi

Mikäli lain valmistelu jatkuisi, tulee maakuntakaavan osalta lähtökohdaksi ottaa esitetty vaihtoehtoinen malli, joka mahdollistaa yhteensovittavan suunnittelun, kun maakuntakaavan oikeusvaikutuksia ei rajata. Maakuntakaavan tulee kaikilta siinä käsitellyiltä teemoiltaan ja sisällöiltään olla johdonmukaisesti ja yksiselitteisesti tulkittava ja yhteismitallinen.

On tärkeää, että myös jatkossa maakuntakaava voidaan laatia oikeusvaikutteisesti paikalliset tarpeet ja ominaispiirteet tunnistaen, sillä maakunnat ovat erilaisia ja maankäytön ohjaustarpeet poikkeavat toisistaan. Oikeusvaikutusten rajaaminen vaikeuttaisi kaavan tulkintaa ja eri teemojen välisten vaikutusten kokonaisvaltaista ja yhteensovittavaa arviointia.

Kuntien resurssit

Maakuntakaavoitus on ainoa kaavataso, usein ainut alueelle laadittava kaava, jolla eri teemoja voidaan käsitellä ja niiden yhteisvaikutuksia arvioida kuntarajat ylittävänä kokonaisuutena. Esimerkiksi Etelä-Savon pinta-alasta 42% osalta maakuntakaava on ainoa oikeusvaikutteinen kaava tällä hetkellä. Lakiluonnoksessa yleiskaavan merkitys korostuu ja kun selvitystarvetta kasvatetaan alemmilla kaavoitustasoilla, vaatii se kunnissa tehtävään suunnitteluun lisää aikaa, osaamista ja kuluja.

Etelä-Savon maakuntaliitto on huolissaan, selviävätkö kunnat kasvavista vaateista, sillä jo nykyään maankäytön suunnittelun asiantuntijoita ei ole välttämättä onnistuttu saamaan rekrytointirytyksistä huolimatta. Myös lakiehdotuksen vaikutusten arvioinnissa todetaan, että muutos todennäköisesti lisää tarvetta inventointien, kartoitusten ja selvitysten tekemiseen kuntien toimesta kuntakaavoituksen yhteydessä, koska nykytilanteessa kunnat hyödyntävät pitkälti maakuntien liittojen toimesta laadittuja aineistoja oman kaavoitustyönsä lähtöaineistona ja perusselvityksinä.

Digitalisaatio suunnittelua tukeväksi

Etelä-Savon maakuntaliitto näkee, että digitaalisten tietosisältöjen kehittäminen on tärkeää. Maakunnat ovat jo oma-aloitteisesti kehittäneet maakuntakaavoituksen yhtenäistä tietomallia, joka osaltaan vastaa esitettyihin tavoitteisiin. Tekniset ratkaisut, kaavoituksen yhteismitallistaminen tai kaavan esitystavan vakioitu muoto eivät kuitenkaan saa rajoittaa tai ohjata suunnittelua, vaan näiden tulisi toimia suunnittelun työkaluina.

Lakiluonnoksesta ei selviä, sisältyykö maakuntakaavan tietomallin tietosisältöön ainoastaan maakuntakaavan oikeusvaikutteinen sisältö vai myös oikeusvaikutukseton sisältö. Jos tietomalliin kuuluu vain oikeusvaikutteinen kaavasisältö, on syytä selvittää miten ja missä oikeusvaikutukseton osuus esitetään. Toisaalta, jos myös oikeusvaikutukseton sisältö on osa tietomallia, herää kysymys, kuinka käyttäjä voi yksiselitteisesti erottaa oikeusvaikutteisen ja oikeusvaikutuksettomien sisällön toisistaan. Tietomallimuotoisen kaavan ymmärrettävyys, eli niin kutsuttu ihmislueuttavuus on avainasemassa, kun määritellään tietomallimuotoisen kaavan esittämistapaa. Laissa tulisi näkyä edellytys siitä, että kaavan tietosisältö esitetään myös ihmisymmärrettävässä, ei vain konelueuttavassa muodossa.

Etelä-Savon maakuntaliitto on myös huolissaan kuntien resursseista liittyen digitaalisten tietosisältöjen kehittämisen vaateisiin, sillä kunnilla on erilaiset resurssit ja kaikilla ei ole valmiuksia ja tarvittavaa osaamista ei välttämättä saada kuntiin edes rekrytointien kautta. Valtion tulee myös tukea digitaalisen tietosisällön kehittämistä tasa-arvoisesti koko Suomessa ja huomioida eri toimijoiden valmiudet siirtää aineistojaan yhtenäiseen järjestelmään.

Lisäksi lakiluonnoksesta ei selviä, sisältyykö maakuntakaavan tietomallin tietosisältöön ainoastaan maakuntakaavan oikeusvaikutteinen sisältö vai myös oikeusvaikutukseton sisältö. Jo osallisuuden kannalta esitetty järjestelmä on monimutkainen ja heikentää kansalaisten uskoa omiin vaikutusmahdollisuuksiin viranomaismenettelyissä ja aiheuttanee tulkintavaikeuksia.

Etelä-Savon maakuntaliitto näkee, että osallistamisen näkökulmasta oikeusvaikutuksettomien teemojen esittäminen olisi erittäin harhaanjohtavaa. Voi käydä niin, että jonkin selvityksen (esimerkiksi kulttuuriympäristöselvitys) osalta osallinen ei kiinnitä siihen juurikaan huomiota maakuntakaavan selvityksenä ja kaavan sisältövaatimusten arvioinnin perustana, mutta

kuntakaavoituksen yhteydessä selvityksen merkitys tulkinnoissa nousee oikeusvaikutteisuuden tasolle, mikä on osallisen kannalta harhaanjohtavaa.

Ilmastonmuutokseen vaikuttaminen ja sopeutuminen

Etelä-Savon maakuntaliitto pitää hyvänä, että ilmastonmuutokseen vaikuttaminen ja sopeutuminen on tunnistettu osana lakiluonnosta. Valitettavasti luonnoksessa maakuntakaavatasolta on viety käytännössä kaikki aidot mahdollisuudet vaikuttaa ilmastokestävän alue- ja yhdyskuntarakenteen muodostumiseen. Luonnon monimuotoisuuden turvaamisessa sekä ilmastonmuutoksen hillinnässä on tarpeen tarkastella laajoja kokonaisuuksia yksittäisten viheraluemerkintöjen sijaan. Viherrakenteen keskinäisen kytkettyvyyden lisäksi sen suhde muuhun maankäyttöön ja muun muassa luonnonvarojen hyödyntämiseen on keskeistä. Tämä yhteensovittaminen ei ole mahdollista rajatulla sektorikohtaisella suunnittelulla. Viherrakenteen esittäminen yleispiirteisesti maakuntakaavan mittakaavassa on osoittautunut sekä teknisesti että poliittisesti vaikeaksi. Nyt viherrakenteen suunnittelun roolia halutaan vahvistaa kuitenkin vailla mahdollisuutta yhteensovittavaan suunnitteluun. Tämä tulee johtamaan yhä suurempiin ristiriitoihin.

Kulttuuriympäristö arvojen säilyminen

Etelä-Savon maakuntaliitto esittää huolensa kulttuuriympäristön arvojen säilymisestä, kun niitä ei enää osoiteta maakuntakaavassa oikeusvaikutteisesti. Maakuntakaava on ollut keskeinen väline maakunnallisten arvoalueiden tunnistamisessa, osallistavassa käsittelyssä sekä tunnistettujen alueiden arvojen turvaamisessa oikeusvaikutteisten kaavamerkintöjen avulla.

Yhteensovittaminen muuhun lainsäädäntöön

Lakiluonnos ei tunnista selvästi yhteyttä liikennejärjestelmän suunnittelun kanssa. Myös lain yhteensovittaminen muuhun lainsäädäntöön on vajavaista. Uudistuksen kokonaisvaikutuksia ei ole tunnistettu eikä yhteisvaikutuksia valmistelussa olevien luonnonsuojelulain, kaivoslain ja ilmastolain kanssa ole arvioitu. Lisäksi esitys kaavoitus- ja rakentamislainsäädäntöön on ristiriidassa tuoreen lain alueiden kehittämisestä ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan toimeenpanosta kanssa. Tämän niin kutsutun aluekehityslain mukaan maakunnan liiton tehtävänä on edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä ja ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista ja laadukkaan elinympäristön tilaa koskevan suunnittelun yhteistyötä sekä vastata suunnittelun yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa. Nyt tältä yhteensovittavalta työltä viedään keskeiset työkalut.

Kuntien ja maakuntien tiedonsaantia ei tule rajoittaa

Viranomaisten tiedonsaantioikeus on kirjattu lakiesitykseen yksisuuntaisesti eikä huomioi kuntien ja maakuntien liittojen tietotarpeita. Ympäristöministeriön ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten lisäksi myös kunnilla ja maakuntien liitoilla tulee olla oikeus saada maksutta tämän lain toteuttamisen, ohjaamisen, seurannan ja kehittämisen kannalta tarpeelliset tiedot. Suunnittelun laadun turvaaminen ja tietoon perustuva päätöksenteko edellyttävät, että maakuntien liitoilla ja kunnilla on käytettävissään paras saatavilla oleva tieto yksityisyydensuojaypäykälien tarpeettoman tiukan tulkinnan estämättä. Tämä edellyttää myös Tilastolain tarkistamista.

5 vuoden siirtymäaika on kohtuuttoman lyhyt

Etelä-Savon maakuntaliitto on huolissaan maakuntakaavoihin esitetystä, kohtuuttoman lyhyestä viiden vuoden siirtymäajasta, joka johtaa laajojen selvitysten laadintaan samanaikaisesti ympäri Suomea. Tähän eivät kansalliset suunnitteluresurssit riitä. Mikäli lain valmistelua myöhemmin jatketaan, tulee siirtymäsäännösten riittävällä pituudella mahdollistaa maakuntakaavojen hallittu uudistaminen. Lisäksi on syytä muistaa, että lainsäädännön tulkinta hahmottuu tarkemmin vasta oikeuskäsittelyjen kautta, jolloin lyhyessä aikaikkunassa tapahtuva koko maata koskeva suunnittelu joutuu etenemään ilman ennakkotapauksia lain soveltamisesta.

Esitetty taannehtiva voimassa olevien maakuntakaavojen oikeusvaikutteisuuden rajaaminen ei ole edes periaatteellisesti hyväksyttävää.

Kaupunkiseutusuunnitelma

Etelä-Savon maakuntaliitto katsoo, että pakollinen kaupunkiseutusuunnitelman laatiminen tietyille kaupungeille saattaa lisätä eri alueiden eriarvoisuutta, kun muutenkin kehittyviltä alueilta edellytetään laadittavaksi tarkempi suunnitelma. Pakollinen kaupunkiseutusuunnitelma, ilman oikeusvaikutuksia, on muutenkin kyseenalainen ja jo osallisten näkökulmasta vaikea ymmärtää. Kaupunkiseutujen maankäytön suunnittelun tulee säilyä vapaaehtoisena toimintana, jota kunnat voivat tehdä yhteistyössä esimerkiksi MAL-sopimusmenettelyyn liittyen. Suunnittelualan rajausta ei pidä sitoa lakiin tai asetukseen, vaan kuntien pitää voida harkita aluerajaus kulloisenkin tarpeen mukaan

Lopuksi

Etelä-Savon maakuntaliitto toteaa, että on hyvä, että kaavajärjestelmässä etsitään keinoja sujuvoittaa maankäytön suunnittelua, mutta nopeus ja ketteruus eivät voi yksin olla uudistuksen tavoitteina. Kaavaprosessin nopeuteen vaikuttavat ennen kaikkea selvitystarpeet ja osallistuminen, joita myös uudistuksessa halutaan lisätä. Lakimuutoksen myötä valtion viranomaisten valvonta lisääntyy, mikä heikentää kuntien ja kuntayhtymien demokraattiselta pohjalta tapahtuvaa suunnittelua.

Kokonaisvaltaisella ja yhteensovittavalla maakuntakaavoituksella luodaan edellytykset yhteiskunnan ja elinkeinoelämän ennakoitavalle, pitkäjänteiselle kehittämiselle huomioiden laajasti eri tahot. Maakuntakaavan yhteensovittava rooli tulee säilyttää ennallaan, jo yksin globaalien ilmastokysymysten näkökulmasta. Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan uudistukselle asetetut tavoitteet voitaisiin saavuttaa nykyistä maankäyttö- ja rakennuslakia kehittämällä laajan, ylikunnallista suunnittelua heikentävän kokonaisuudistuksen sijaan. Uusistus myös lisää kuntien työmäärää merkittävästi ja eriarvoistaa kuntia entisestään, kun kaikilla kunnilla ei ole riittäviä suunnitteluresursseja käytössään.

Päätös:

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Ote tarkastetusta pöytäkirjasta on tulostettu Etelä-Savon maakuntaliiton asianhallintajärjestelmästä Mikkelissä 24.11.2021.

OIKAISUVAATIMUSOHJEET JA VALITUSOSOITUS**MUUTOKSENHAKUKIELLOT**

Muutoksenhakukieltojen perusteet Seuraavista päätöksistä ei saa tehdä kuntalain 136 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa.

Pykälät: 186-194, 196-198, 200-204

Koska seuraavista päätöksistä voidaan tehdä kuntalain 134 §:n mukainen kirjallinen oikaisuvaatimus, ei niihin saa hallintolain 49 b §:n 1 momentin mukaisesti hakea muutosta valittamalla.

Pykälät: 195

OIKAISUVAATIMUSOHJEET

Oikaisuvaatimusoikeus Seuraaviin päätöksiin tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen.

Pykälät: 195

Oikaisuvaatimuksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen). Kuntayhtymän viranomaisen päätöksestä oikaisuvaatimuksen saa tehdä myös kuntayhtymän jäsenkunta ja sen jäsen.

Jos päätökseen voidaan muun lain nojalla hakea muutosta kunnallisvalituksin, ei oikaisuvaatimusta koskevaa kuntalain 134 §:ää sovelleta.

Oikaisuvaatimusviranomainen

Viranomainen, jolle oikaisuvaatimus tehdään:

Etelä-Savon maakuntahallitus

Mikonkatu 5, 50100 Mikkeli

Puhelinnumero: 015 - 321 130

Faksi: 015 - 321 1359

Sähköposti: kirjaamo@esavo.fi

Viraston aukioloaika on maanantaista perjantaihin klo 09.00 - 15.00.

Oikaisuvaatimusaika ja sen alkaminen

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Jäsenkuntien ja niiden jäsenten katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemän päivän kuluttua siitä, kun pöytäkirja on nähtävänä yleisessä tietoverkossa. Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä tai tiedoksi- tai saantitodistuksen osoittamana päivänä. Käytettäessä tavallista sähköistä tiedoksi- tai saantitodistuksen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, kolmantena päivänä viestin lähettämisestä.

Oikaisuvaatimuksen muoto, sisältö ja sen toimittaminen

Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti. Myös sähköinen asiakirja täyttää vaatimuksen kirjallisesta muodosta. Oikaisuvaatimuksessa on ilmoitettava päätös, johon vaaditaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan. Oikaisuvaatimuksessa on mainittava tekijän nimi sekä tarvittavat yhteystiedot asian hoitamiseksi ja tieto siitä millä perusteella tekijä on oikeutettu tekemään oikaisuvaatimuksen. Oikaisuvaatimus on allekirjoitettava, paitsi jos oi-

kaisuvaatimuksessa on tiedot tekijästä, eikä oikaisuvaatimuksen alkuperäisyyttä ja eheyttä ole syytä epäillä.

Oikaisuvaatimus on toimitettava oikaisuvaatimusviranomaiselle ennen oikaisuvaatimusajan päättymistä viraston aukioloaikana. Oikaisuvaatimusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun. Jos oikaisuvaatimusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, arkilauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, oikaisuvaatimus voidaan tehdä seuraavana arkipäivänä.

Jos oikaisuvaatimuspäätös voidaan antaa tiedoksi sähköisenä viestinä, yhteystietona pyydetään ilmoittamaan myös sähköpostiosoite.

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomaisen ja valitusaika

Seuraaviin päätöksiin voi hakea muutosta kirjallisella valituksella.

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa muutosta hakea kunnallisvalituksin vain se, joka on tehnyt oikaisuvaatimuksen. Mikäli päätös on oikaisuvaatimuksen johdosta muuttunut, saa päätökseen hakea muutosta kunnallisvalituksin myös asianosainen, kuntayhtymän jäsenkunta ja sen jäsen (kuntalaki 137.3 §).

Valitusviranomaisen: **Itä-Suomen hallinto-oikeus**
PL 1744 (Minna Canthin katu 64)
70101 Kuopio
Faksi: 029 56 42501
Sähköposti: ita-suomi.hao@oikeus.fi

Muu valitusviranomaisen (Eri-tyislainsäädäntö):

	Pykälät:	Valitusaika:
Kunnallisvalitus:	199	30 päivää
Hallintovalitus (Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 6§):		30 päivää
Muu valitusviranomaisen (Eri-tyislainsäädäntö):		päivää

Valitusaika alkaa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, arkilauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitus voidaan tehdä seuraavana arkipäivänä.

Valituskirjelmä

Valitus tehdään kirjallisesti. Myös sähköinen asiakirja täyttää vaatimuksen kirjallisesta muodosta.

Valituskirjelmässä, joka on osoitettava valitusviranomaiselle, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- päätös, johon muutosta haetaan
- miltä osin päätöksestä valitetaan ja muutos, joka siihen vaaditaan tehtäväksi
- muutosvaatimuksen perusteet.

Valituskirjelmä on valittajan tai valituskirjelmän muun laatijan omakätisesti allekirjoitettava. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoi-

tettava myös tämän nimi ja kotikunta. Asiamiehen on tarvittaessa liitettävä valtakirja (hallintolaki 12 § / HLL 21 §). Sähköistä asiakirjaa ei kuitenkaan tarvitse täydentää allekirjoituksella, jos asiakirjassa on tiedot lähettäjistä eikä asiakirjan alkuperäisyyttä tai eheyttä ole syytä epäillä.

Valituskirjelmässä on lisäksi ilmoitettava postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Valituskirjelmään on liitettävä päätös, josta valitetaan, alkuperäisenä tai viran puolesta oikeaksi todistettuna jäljennöksenä, todistus siitä päivästä, josta valitusaika on luettava sekä asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaisille.

Valitusasiakirjojen toimitaminen

Valitusasiakirjat on toimitettava valitusviranomaiselle ennen valitusajan päättymistä valitusviranomaisen aukioloaikana. Omalla vastuulla valitusasiakirjat voi lähettää postitse tai lähetin välityksellä. Postiin valitusasiakirjat on jätettävä niin ajoissa, että ne ehtivät perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>.

Oikeudenkäyntimaksu

Tuomioistuinmaksulain (1455/2015) nojalla muutoksenhakijalta peritään lain 2 §:ssä määrättyä oikeudenkäyntimaksua. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä lain 5 §:ssä määrättyissä asioissa.

Lisätietoja

Yksityiskohtainen oikaisuvaatimusohje/valitusosoitus liitetään myös pöytäkirjanotteeseen.